

लाओदिकिया – सङ्ख्या तीन

नियमहरू के हुन्?

Jeff Pippenger

2023-08-30

“हामीले आफैले जान्नुपर्छ कि इसाई धर्म के हो, सत्य के हो, हामीले पाएको विश्वास के हो, बाइबलका नियमहरू के हुन्—ती नियमहरू जो हामीलाई सर्वोच्च अधिकारबाट दिइएका छन्।” The 1888 Materials, 403.

धेरै वर्षदेखि Future for America ले यो पहिचान गर्दै आएको छ कि प्रकाशको पुस्तकका सातवटा मण्डलीहरूले केवल प्रेरितहरूको समयदेखि संसारको अन्त्यसम्मको आधुनिक इसाएलको इतिहासलाई मात्र प्रतिनिधित्व गर्दैनन्, तर ती सातवटा मण्डलीहरूले मोशाको समयदेखि स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएको समयसम्मको प्राचीन इसाएललाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। एडभेन्टवादका अग्रगामीहरूले यस सत्यलाई शिक्षा दिएनन्, तर तिनीहरूले यस सत्यलाई स्थापित गर्ने सिद्धान्तहरूलाई बुझ्ने र प्रयोग गरे। येशूले आरम्भबाटै अन्त्यलाई चिनाउनुहुन्छ, र प्राचीन इसाएलले आधुनिक इसाएलको प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यसकारण, आधुनिक इसाएलका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूको अंश भएको कुनै पनि सत्य प्राचीन इसाएलमा पनि विद्यमान थियो।

मिलराइट इतिहासभन्दा अघि सातवटा मण्डलीसम्बन्धी परम्परागत ख्रीष्टियन दृष्टिकोण यो थियो कि तिनीहरूले यूहन्नाको समयमा एशिया माइनरका वास्तविक मण्डलीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दथे। परम्परागत दृष्टिकोणले यो पनि बुझ्नेको थियो कि ती व्यक्तिगत मण्डलीहरूलाई दिइएको सल्लाहलाई ख्रीष्टियन इतिहासभरिका विभिन्न मण्डलीहरूका लागि विशिष्ट सल्लाहको रूपमा पनि बुझ्न सकिन्छ, र यही सल्लाह र चेतावनीहरू व्यक्तिगत ख्रीष्टियनहरूका लागि पनि हुन्। तिनीहरूले यो पनि बुझ्नेका थिए कि ती सातवटा मण्डलीहरूले चेलाहरूको समयदेखि संसारको अन्त्यसम्मको मण्डली इतिहासका सात कालखण्डहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यी दृष्टिकोणहरू मिलराइट इतिहासभन्दा अघिका थिए। सातवटा मण्डलीसम्बन्धी ती चार मान्यताहरू, जसले विलियम मिलरभन्दा अघिदेखिको परम्परागत दृष्टिकोण निर्माण गर्थे र आज पनि गर्छन्, बाइबलको “ऐतिहासिकतावादी” व्याख्यामा आधारित थिए र छन्। यही पद्धति परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई अपनाउन अगुवाइ गरे।

“एशियाका सात मण्डलीहरू ख्रीष्टको मण्डलीको उनको सात रूपहरूमा रहेको इतिहास हो—उनका सबै घुमाउरा र मोडहरूमा, उनका सबै समृद्धि र विपत्तिमा, प्रेरितहरूका दिनहरूदेखि संसारको अन्त्यसम्म। सात मोहरहरू पृथ्वीका शक्तिहरू र राजाहरूले मण्डलीमाथि गरेका कार्यहरूको इतिहास, तथा त्यही अवधिमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको गर्नुभएको संरक्षणको इतिहास हुन्। सात तुरहीहरू पृथ्वी, अथवा रोमी राज्य, माथि पठाइएका सात विशेष र गम्भीर न्यायहरूको इतिहास हुन्। अनि सात कचौराहरू पोपीय रोममाथि पठाइएका अन्तिम सात प्रकोपहरू हुन्। यीमध्ये अनेक अन्य घटनाहरू पनि मिश्रित छन्, सहायक नदी-प्रवाहहरूझैँ बुनेर जोडिएका, र भविष्यवाणीको महान् नदीलाई भरिपूर्ण पाउँ, जबसम्म अन्ततः सम्पूर्ण कुरा हामीलाई अनन्तताको महासागरमा पु-याउँदैन।”

“मेरो दृष्टिमा, प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाको भविष्यवाणीको योजना यही हो। अनि जो मानिस यस पुस्तकलाई बुझ्न चाहन्छ, उसले परमेश्वरको वचनका अन्य अंशहरूको गहन ज्ञान अवश्य राख्नुपर्छ। यस भविष्यवाणीमा प्रयोग गरिएका रूपक र प्रतीकहरू सबै त्यही पुस्तकभित्र व्याख्या गरिएका छैनन्, तर तिनीहरू अन्य अगमवक्ताहरूमा भेटिनुपर्छ र पवित्रशास्त्रका अन्य खण्डहरूमा व्याख्या गरिनुपर्छ। त्यसैले यो स्पष्ट छ कि परमेश्वरले कुनै एक अंशको पनि स्पष्ट ज्ञान प्राप्त गर्न सम्पूर्णको अध्ययन गर्ने अभिप्राय राख्नुभएको छ।” — William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

सिस्टर ह्वाइट मिलरले धारण गरेको “ऐतिहासिकतावादी” दृष्टिकोणसँग सहमत हुनुहुन्छ र त्यसलाई समर्थन गर्नुहुन्छ, तर उनले प्रकाशको पुस्तकबारे मिलरले देखेभन्दा अझ गहिरो अन्तर्दृष्टि थपिन्, किनकि मिलरले पवित्रस्थानलाई त्यसको वास्तविक स्वरूपमा चिनेका थिएनन्। उनले पवित्रस्थानलाई पृथ्वी नै हो भनी बुझेका थिए। सिस्टर ह्वाइटले यो चिनिन् कि जब येशूले प्रकाशको पुस्तकमा प्रतिपादित भविष्यवाणीहरू प्रस्तुत गर्नुभयो, तब ख्रीष्टले त्यसो आफ्नो स्वर्गीय महायाजकको कार्यसँग सम्बद्ध भएर गरिरहनुभएको थियो।

जब यूहन्ना फर्केर ख्रीष्टलाई देखेछन्, उहाँ याजकीय वस्त्रमा दीपाधारहरूका बीचमा हिंडिरहनुभएको हुन्छ, र ती दीपाधारहरू पवित्र स्थानमा अवस्थित छन्; त्यसकारण यो उहाँको स्वर्गारोहणपछिको, तर १८४४ मा उहाँ अति पवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुअघि रहेको इतिहासभित्र पर्दछ। मिलरले यस वास्तविकताको महत्त्वलाई बुझ्न सकेका हुने थिएनन्। न त टिन्डेल, लूथर वा जोन विक्लिफ, अथवा आरम्भिक सुधारकहरूमध्ये कसैले पनि यसलाई बुझ्न सकेका हुने थिए। सत्य प्रगतिशील हुन्छ; त्यो सिद्ध दिनसम्म झन् उज्यालो र अझ उज्यालो हुँदै चम्किरहन्छ।

रोबिन्सन र रोजर विलियम्सद्वारा यति उदात्त रूपमा समर्थित यो महान् सिद्धान्त—कि सत्य प्रगतिशील हुन्छ, र परमेश्वरको पवित्र वचनबाट चम्कन सक्ने सम्पूर्ण ज्योति ग्रहण गर्न ख्रीष्टियनहरू सधैं तत्पर रहनुपर्छ—तिनीहरूका सन्तानहरूले दृष्टिबाट हराए। सुधार आन्दोलनका आशिषहरू प्राप्त गर्न अत्यन्तै अनुगृहीत अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरू—र युरोपका पनि—सुधारको मार्गमा अघि बढ्न असफल भए। यद्यपि नयाँ सत्य घोषणा गर्न र लामो समयदेखि पालिएका भ्रमहरू प्रकट गर्न समय-समयमा केही विश्वासयोग्य मानिसहरू उठे, तथापि बहुसंख्यकहरू, ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरू वा लुथरको समयमा पापवादीहरूजस्तै, आफ्ना पिताहरूले जसरी विश्वास गरेका थिए त्यसरी नै विश्वास गर्न, र तिनीहरूले जसरी जीवन बिताएका थिए त्यसरी नै जीवन बिताउन सन्तुष्ट रहे। त्यसैले धर्म फेरि कर्मकाण्डवादमा पतित भयो; र यदि मण्डली परमेश्वरको वचनको ज्योतिमा हिंडिरहेकी भए त्यागिदिनेथिएनन् भन्ने भ्रमहरू र अन्धविश्वासहरू जोगाइए र स्नेहपूर्वक पालिए। यसरी सुधार आन्दोलनबाट प्रेरित आत्मा क्रमशः मर्दै गयो, यहाँसम्म कि लुथरको समयमा रोमी मण्डलीमा जत्तिकै सुधारको आवश्यकता प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूमा पनि लगभग त्यत्तिकै भयो। त्यहाँ उही सांसारिकता र आत्मिक जडता थियो, मानिसहरूको मतप्रति उस्तै श्रद्धा थियो, र परमेश्वरको वचनका शिक्षाहरूको स्थानमा मानवीय सिद्धान्तहरू प्रतिस्थापित गरिएका थिए।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, २९७।

यदि इतिहासभरि सत्य क्रमशः विकसित हुँदै जाने तथ्यलाई मान्यता दिइँदैन भने, यस अन्तिम पुस्तामा प्रकट हुने कुनै पनि नयाँ ज्योतिको महत्त्वलाई पहिचान गर्न सम्भव नहुन सक्छ। एक व्यक्तिले “सत्य” को प्रगतिशील स्वभावलाई बुझ्न छोड्नेबित्तिकै, उसले स्वयमेव परम्परा, रीतिरिवाज, तथा पतित मानवीय मार्गदर्शनमा निर्भर हुन थाल्छ।

मिलरले अपनाएको कार्यविधि एउटा त्यस्तो मार्गचिन्ह हो जो सम्पूर्ण भविष्यवाणीको रेखामार्गभरि प्रवाहित हुँदै जान्छ, जसले प्रेरितहरूबाट आरम्भ भएको बाइबलीय सत्यको विकाससम्बन्धी एउटा साक्ष्य प्रस्तुत गर्छ। तर, मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको त्यस मार्गचिन्हमा हामी एउटा यस्तो आरम्भ भेट्छौं, जसले अन्त्यमा त्यसको समतुल्य प्रतिरूपको माग गर्दछ। धेरैजसोले यी वास्तविकताहरू कहिल्यै बुझ्दैनन्, तर शैतानको हकमा भने त्यस्तो होइन।

स्वर्गमा भएको आफ्नो विद्रोहदेखि नै शैतानले सत्य र त्यसको विकासको विरोध गर्दै आएको छ। इतिहासमा जब त्यस्तो बिन्दु आयो कि सुधारकहरूले बाइबल कसरी अध्ययन गर्ने भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा बुझ्न थाले, तब शैतानले उसले सधैं गर्ने काम गन्यो र नक्कली विकल्पहरू प्रस्तुत गन्यो। सत्यको नक्कल गर्ने उसको कार्यसम्बन्धी ऐतिहासिक प्रमाणले यो पहिचान गराउँछ कि रिबेरा र लुईस दे अलकाजारजस्ता जेसुइटहरूले आफ्नो नक्कली पद्धतिलाई विशेष रूपमा प्रकाशको पुस्तकविरुद्ध केन्द्रित गरे। “प्रेटरिज्म” भनिने भ्रष्ट पद्धति दोस्रो र तेस्रो शताब्दीमा त्यस झूटा पद्धतिका दुई प्रमुख प्रतिनिधिहरूसँगै आरम्भ भयो। एक कैसरियाका युसेबियस (260–339) थिए, र अर्को पेद्राउका भिक्टोरिनस (circa 304 मा मृत्यु) थिए। यी दुवै प्रारम्भिक ऐतिहासिक व्यक्तित्वहरूले यस्तो पद्धतिलाई प्रवर्द्धन गरे जसले सुझाव दिन्थ्यो कि प्रकाशको पुस्तक रोमी साम्राज्यको समयमा कुख्यात सम्राट नीरोजस्ता ऐतिहासिक व्यक्तित्वहरूद्वारा पूरा भइसकेको थियो।

उन्नाइसौं शताब्दीमा संयुक्त अधिराज्यका जोन डार्बी (1800-1882) ले अर्को एक शैतानी पद्धति प्रस्तुत गरे, जुन हामीले पहिले पहिचान गरिसकेको ट्रोजन घोडा बाइबल भनिने Scofield Reference Bible का फुटनोटहरूमा पनि समावेश गरियो। “डिस्पेन्सेसनलिज्म” एउटा धर्मशास्त्रीय रूपरेखा हो, जसले इतिहास र मानवजातिसँग परमेश्वरको अन्तरक्रियालाई पृथक् अवधिहरू, अथवा ‘डिस्पेन्सेसनहरू,’ मा विभाजित गर्दछ, जसमा परमेश्वरले आफ्नो योजनालाई भिन्न-भिन्न तरिकाले सञ्चालन गर्नुहुन्छ। म यस बिन्दुमा यसलाई उल्लेख गर्छु, किनकि यही ती झूटहरूमध्ये एक हो, जुन Future for America को आन्दोलनमा त्यही क्षेत्रका आवाजहरूद्वारा प्रवेश गराइयो, जहाँबाट डार्बीले आफ्ना शैतानी विचारहरू प्रचार गरेका थिए। Future for America माथि आक्रमण गर्ने डार्बीका विचारहरू तथाकथित आधुनिक-दिनको “woke” आन्दोलनको दर्शनसँगै आएका थिए, जसले फ्रान्सेली क्रान्तिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उही अराजकता र सदोम र गमोरा द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उही स्वच्छन्द दुराचारलाई प्रोत्साहन गर्दछ।

आजको आधुनिक एड्भेन्टवादका धर्मशास्त्रीहरूले बाइबलका सत्यहरूलाई खण्डीकरण गर्ने एउटा पद्धति अपनाएका छन्, जो उनीहरूले बाइबल तथा भविष्यवाणीको आत्मा दुवैलाई कमजोर पार्न र अस्वीकार गर्न प्रयोग गर्ने बाइबलीय व्याख्याको द्वैध प्रणालीमा आधारित छ। उनीहरूले मानिसहरूलाई या त बाइबलीय भाषाका विशेषज्ञहरू वा बाइबलीय इतिहासका विशेषज्ञहरूका रूपमा चिन्हित गर्छन्। यसरी, आजका एड्भेन्टवादका धर्मशास्त्रीहरूले लाओडिसीय एड्भेन्टवादका मनहरूलाई या त पतित मानिसको इतिहाससम्बन्धी समझाइका आधारमा, वा पतित मानिसको भाषासम्बन्धी समझाइका आधारमा परमेश्वरको वचनको व्याख्या गरेर नियन्त्रण गर्छन्। त्रुटिका यी आधुनिक प्रकटीकरणहरू, जुन तपाईं अहिले पढिरहनुभएको सन्देशमाथि आक्रमण गर्न बारम्बार प्रयोग गरिएका छन्, फ्रान्सेली क्रान्तिको प्रतीकवादलाई विचार गर्दा यी लेखहरूमा अझ विस्तारसँग सम्बोधन गरिनेछन्। शैतान जीवित छ, र उसलाई आफ्नो समय छोटो छ भन्ने थाहा छ। मिलरका नियमहरूमध्ये अन्तिम नियम, अर्थात् नियम संख्या चौध, निम्न अनुच्छेदमा समाप्त हुन्छ।

“हाम्रा विद्यालयहरूमा सिकाइने धर्मशास्त्र सधैं कुनै न कुनै सम्प्रदायगत मतसूत्रमा आधारित हुन्छ। शून्य मनलाई लिएर त्यसमा यस्तै प्रकारको छाप बसाल्नु उपयोगी हुन सक्छ, तर यसको परिणाम सधैं कट्टरतामै अन्त्य हुनेछ। स्वतन्त्र मन अरूका दृष्टिकोणहरूद्वारा कहिल्यै सन्तुष्ट हुने छैन। यदि म युवाहरूलाई धर्मशास्त्र पढाउने शिक्षक हुन्थे भने, म पहिला तिनीहरूको क्षमता र मनोवृत्ति बुझ्थे। यदि ती राम्रो हुन्थे भने, म तिनीहरूलाई आफ्नै लागि बाइबल अध्ययन गर्न लगाउँथे, र संसारको भलो गर्न स्वतन्त्र रूपमा पठाउँथे। तर यदि तिनीहरूमा आफ्नै मन नै हुँदैनथ्यो भने, म तिनीहरूमा अर्काको मनको छाप बसालिदिन्थे, तिनीहरूको निधारमा ‘कट्टर’ लेखिदिन्थे, र तिनीहरूलाई दासका रूपमा पठाइदिन्थे!” विलियम मिलर, Miller’s Works, volume 1, 24.

प्रकाशक यूहन्नाको जीवनकालपछिको तत्कालीन अवधिमा, र सुधार आन्दोलनका दिनहरूमा, शैतानले साँचो बाइबलीय विश्लेषणलाई अलमल्याउन र नष्ट गर्न झूटा भविष्यवाणीसम्बन्धी पद्धतिहरू सक्रिय रूपमा उत्पन्न गरिरहेको थियो। यी ऐतिहासिक तथ्यहरूमा कहिलेकाहीं छुट्ने कुरा के हो भने, ती सबै शैतानी पद्धतिहरूको लक्ष्य प्रकाशको पुस्तक बाहेक अरू कुनै पुस्तक थिएन। शैतानी भ्रमका ती प्रत्येक प्रवर्तकको विषयवस्तु यही थियो। प्रकाशको पुस्तक सधैंदेखि शैतानको निशाना रहिआएको छ। शैतान जान्दछ कि उसले युद्ध गर्नेपनि पुस्तक प्रकाशकै पुस्तक हो। जब हामी यस तथ्यलाई चिन्छौं, तब हामी अर्को अदृश्य वास्तविकतालाई पनि चिन्न सक्छौं, जुन अर्को महत्त्वपूर्ण सत्यद्वारा ओझेलमा परेको छ।

येसूइटहरूको मिथ्या कार्यविधि यस उद्देश्यले रचिएको थियो कि रोमी मण्डलीका पोप बाइबलीय भविष्यवाणीका ख्रीष्टविरोधी हुन् भन्ने कुरा स्पष्टरीत्या बुझिन नपाओस्। प्रत्येक प्रोटेस्टेन्ट सुधारकले अन्ततः यस सत्यलाई चिने र पहिचान गरे। त्यसकारण, विगतमा रिबेरा र लुईस दे अल्काजार जस्ता व्यक्तिहरूको यथार्थ इतिहास वचन र प्रकाशनद्वारा सार्वजनिक रूपमा प्रस्तुत गरिँदा, रिबेरा र लुईस दे अल्काजार जस्ता व्यक्तिहरूको इतिहास “पापको मानिस” सम्बन्धी सही समझलाई रोक्न गरिएका शैतानी प्रयासहरू प्रदर्शन गर्ने उद्देश्यका लागि प्रयोग गरिएको थियो। यी शैतानी कार्यविधिहरूको प्रवर्तनको उद्देश्यलाई पर्दाफास गर्ने लिखित वा मौखिक साक्ष्यहरू जहाँसम्म पुग्छन्,

त्यहाँसम्म तिनीहरू सही छन्; तर शैतानले केवल रोमका पोपलाई ख्रीष्टविरोधीका रूपमा चिनाउने बाइबलीय प्रमाणहरू मात्र होइन, त्यसभन्दा बढी कुरालाई पनि ढाकछोप गर्ने प्रयास गरिरहेको थियो।

प्रकाशको पुस्तकमा यस्ता सत्यहरू छन्, जो छ, छ, छ भन्ने संख्या भएको मानिसको विषयभन्दा बाहिर रहेका बाइबलीय व्याख्याका यी झूटा प्रणालीहरूले उत्पन्न गरेको भ्रमद्वारा ढाकिएका छन्। ती सत्यहरूमध्ये एउटा सत्य निःसन्देह त्यही हो, जुन सातवटा मण्डलीहरूलाई तिनको पूर्णतम विकासमा बुझिँदा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। सातवटा मण्डलीभित्र यस्ता सत्यहरू अवस्थित छन्, जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएको र आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटमा अन्त हुने इतिहाससँग प्रत्यक्ष रूपमा बोल्छन्। शैतानले यस ज्योतिलाई गाडिएको अवस्थामा राख्न खोज्दै आएको छ, र उसले प्रकाशको पुस्तकमा अवस्थित सत्यका अनेक बहुमूल्य रत्नहरूलाई—रोमका पोपलाई ख्रीष्टविरोधीको रूपमा चित्रे कुरामात्र होइन—अस्पष्ट पार्न शैतानी पद्धतिहरू आविष्कार गर्‍यो।

५३८ मा “पापको मानिस” प्रकट हुनुअघि, युसेबियस र विक्टोरिनसजस्ता मानिसहरूले पोपीय शक्तिको उदयलाई ओझेल पार्ने प्रयत्नस्वरूप प्रकाशितवाक्यको पुस्तकमा आक्रमण गरे। इतिहासको उत्तरकालमा ख्रीष्टले थुआतीरालाई दिनुभएको आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो र सुधारको प्रभाततारा (वाइक्लिफ) प्रकट गराउनुभयो, र त्यसपछि शैतानले आफ्नो शैतानी कामको पक्षसमर्थन गर्न र त्यसलाई निरन्तरता दिन दुई जना प्रमुख ऐतिहासिक व्यक्तित्वहरू अगाडि ल्यायो। सत्यको विकाससम्बन्धी दीर्घकालसम्म तानिएको यो युद्ध, जो प्रकाशितवाक्यको पुस्तकको रहस्य खोलिएको—(अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुअघि ठीक)—आफ्नो चरम सीमामा पुग्छ, मिलरले कहिल्यै नचिनेका, न त सिस्टर ह्याडले नै चिनेका, सातवटा कलीसियाहरूबाट प्राप्त प्रकाशलाई समेट्दछ; तर यो सजिलै देखाउन सकिन्छ कि मिलर र अगमवाणीको आत्मा—दुवैले—यस नयाँ ज्योतिलाई समर्थन गर्छन्, किनकि नयाँ ज्योतिले पुरानो ज्योतिसँग कहिल्यै विरोध गर्दैन।

“यो एउटा तथ्य हो कि हामीसँग सत्य छ, र हामीले हल्लाउन नसकिने सिद्धान्तगत अवस्थाहरूलाई दृढतापूर्वक समातिरहनुपर्छ; तर परमेश्वरले पठाउन सक्नुहुने कुनै पनि नयाँ ज्योतिलाई हामीले शङ्काको दृष्टिले हेर्नु हुँदैन, र यसो भन्नु हुँदैन, वास्तवमा, हामीले अहिलेसम्म प्राप्त गर्दै आएको पुरानो सत्यभन्दा, र जसमा हामी स्थापित भएका छौं, अझ बढी ज्योति आवश्यक छ भन्ने हामी देख्दैनौं। जबसम्म हामी यही स्थितिमा रहिरहन्छौं, तबसम्म सत्य साक्षीको गवाहीले हाम्रो अवस्थामाथि आफ्नो धिक्कार यसरी लागू गर्दछ, ‘र तैंले जान्दैनस् कि तँ दयनीय, र दुःखी, र दरिद्र, र अन्धो, र नाङ्गो छस्।’ जसले आफूलाई धनी, धनसम्पत्तिले परिपूर्ण, र कुनै कुराको खाँचो नभएको ठान्दछन्, तिनीहरू परमेश्वरका सामु आफ्नो वास्तविक अवस्थाको विषयमा अन्धोपनको अवस्थामा छन्, र तिनीहरूलाई त्यसको ज्ञान हुँदैन।” Review and Herald, August 7, 1894.

नयाँ ज्योतिका लागि प्रमुख परीक्षा यही हो कि के यसले स्थापित सत्यसँग विरोध गर्छ, र के यसले आधारभूत सत्यहरूलाई समर्थन गर्दछ।

“जब परमेश्वरको शक्ति कुनै कुरा सत्य हो भनी साक्षी दिन्छ, त्यो सत्य सदा सत्यकै रूपमा स्थिर रहनुपर्छ। परमेश्वरले दिनुभएको ज्योतिका विपरीत पछि गरिने कुनै अनुमानलाई स्थान दिनुहुँदैन। मानिसहरू उठ्नेछन्, शास्त्रका यस्ता व्याख्याहरू लिएर, जुन तिनीहरूका लागि सत्य हुनेछन्, तर सत्य हुने छैनन्। यस समयका लागि सत्य परमेश्वरले हाम्रो विश्वासको आधारस्वरूप हामीलाई दिनुभएको छ। सत्य के हो, उहाँ आफैले हामीलाई सिकाउनुभएको छ। एक जना उठ्नेछ, अनि अझ अर्को पनि, नयाँ ज्योति लिएर, जसले परमेश्वरले आफ्ना पवित्र आत्माको प्रमाणद्वारा दिनुभएको ज्योतिलाई विरोध गर्नेछ।” Selected Messages, book 1, 162.

योहानले त्यसमा समाविष्ट सन्देशहरू अभिलेख गरेदेखि नै शैतानले प्रकाशको पुस्तकलाई आफ्नो आक्रमणको लक्ष्य बनाएको छ। येशूले भन्नुभयो:

तर धन्य छन् तिमीहरूका आँखा, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कान, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनभने साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न इच्छा गरे, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न इच्छा गरे, तर सुनेनन्। मत्ती 13:16, 17.

देख्ने र सुन्नेसँग सम्बन्धित आशिष भनेको येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशलाई बुझ्ने आशिष हो। जब यूहन्नाले “अन्तिम दिनहरू”मा सन्देश देख्ने र सुन्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे, तब उनी स्वर्गदूत गब्रिएललाई आराधना गर्न दण्डवत् परे; तर गब्रिएलले तुरुन्तै यूहन्नालाई त्यसो नगर्नु भनी जानकारी दिए।

अनि म यूहन्नाले यी कुराहरू देखें, र सुनें। अनि जब मैले सुनिसकेको र देखिसकेको थिएँ, तब मलाई यी कुराहरू देखाउने स्वर्गदूतका पाउअगाडि दण्डवत् गरेर आराधना गर्न म लडें। तब उनले मसँग भने, “त्यसो नगर; किनकि म तिम्रो सहसेवक हुँ, र तिम्रा भाइहरू अगमवक्ताहरूका पनि, तथा यस पुस्तकका वचनहरू पालन गर्नेहरूका पनि। परमेश्वरलाई आराधना गर।” प्रकाश 22:8, 9.

गब्रिएल र यूहन्ना दुवै सृष्टि गरिएका प्राणीहरू हुन्, जसले केवल सृष्टिकर्ताकै उपासना गर्नुपर्छ। स्वर्गदूतहरू समेत समावेश भएका धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी जनहरूले संसारको अन्त्यमा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पुनः उच्चारण गरिँदा त्यसलाई “हेर्न” र “सुन्न” इच्छा गरेका छन्।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘धन्य हुन् तिमीहरूका आँखाहरू, किनकि तिनीहरूले देखेछन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनभने म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न चाहना गरे, तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई देखेनन्; अनि तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहना गरे, तर तिनीहरूले तिनीहरूलाई सुनेनन्’ [मत्ती 13:16, 17]। धन्य हुन् ती आँखाहरू, जसले 1843 र 1844 मा देखिएका कुराहरू देखे।”

“सन्देश दिइयो। र सन्देशलाई पुनः दोहोर्‍याउन कुनै ढिलाइ हुनु हुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा हुँदैछन्; समापनको कार्य सम्पन्न हुनैपर्छ। छोटो समयमा एउटा महान् कार्य सम्पन्न गरिनेछ। चाँडै नै परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा एउटा सन्देश दिइनेछ, जो बढ्दै गएर ठूलो पुकारमा परिणत हुनेछ। तब दानिएल आफ्नो भागमा उभिनेछ, आफ्नो गवाही दिनका लागि।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

धर्मी जनहरू (यूहन्ना) र तिनका सहसेवकहरू (स्वर्गदूतहरू) ले हेर्न चाहेका कुरा एडभेन्टादको अन्त्यमा, जब पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले प्रकाशित हुनेथियो, मध्यरातको पुकारको अन्तिम परिपूर्ति नै थियो। पछिल्लो वर्षामा शक्तिको त्यो अन्तिम प्रकटीकरण येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सिल खोलिने कार्यद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

त्यही मुक्तिको विषयमा अगमवक्ताहरूले, तिमीहरूका निम्ति आउनुपर्ने अनुग्रहको विषयमा अगमवाणी गर्दै, उत्सुकतापूर्वक खोजी गरे र सावधानीपूर्वक अन्वेषण गरे। तिनीहरूभित्र हुनुहुने ख्रीष्टको आत्माले जब ख्रीष्टका दुःखभोगहरू र त्यसपछिको महिमाको विषयमा पहिले नै साक्षी दिनुहुँदा, त्यसले कुन वा कस्तो समयलाई संकेत गरिरहेको थियो भनी तिनीहरूले खोजी गरे। तिनीहरूलाई यो प्रकट गरियो कि तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्ना निम्ति होइन, तर हाम्रा निम्ति सेवा गरिरहेका थिए; ती नै कुराहरू अहिले स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूले तिमीहरूलाई सुनाएका छन्; यिनै कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि नियालेर हेर्न चाहन्छन्। यसकारण आफ्ना मनका कम्मर कसेर, संयमी होओ, र येशू ख्रीष्टको प्रकट हुने समयमा तिमीहरूकहाँ ल्याइने अनुग्रहमा अन्तस्सम्म पूर्ण आशा राख। १ पत्रुस १:१०-१३।

अगमवक्ताहरू, धर्मी मानिसहरू र स्वर्गदूतहरूले “अनुग्रह” अर्थात् परमेश्वरको शक्तिको वर्षा मध्यरात्रिको पुकारको अन्तिम परिपूर्तिको समयमा हुँदा त्यस युगमा जीवित रहन चाहना गरेका छन्। त्यो “अनुग्रह,” जो परमेश्वरको सृजनात्मक शक्ति हो, येशू ख्रीष्टको प्रकाशको मुद्राछेदन हुँदा मानिसहरूकहाँ ल्याइन्छ। शैतानलाई थाहा छ कि परमेश्वरको सृजनात्मक शक्ति उहाँका जनसमक्ष पुर्‍याउने माध्यम प्रकाशको पुस्तकमा मुद्राछेदन गरिएको सन्देशद्वारा पूरा हुन्छ, र यसकारण प्रकाशको पुस्तकमा समाविष्ट ज्योतिलाई भ्रमित पार्ने, दबाउने र ढाकछोप गर्ने काममा उसको सर्वोच्च प्रयास रहिआएको छ। त्यो ज्योति केवल पापको मानिसको पहिचान मात्र होइन, किनकि त्यो सत्य त शताब्दीौं अघि नै सबै प्रोटेस्टेन्ट सुधारकहरूद्वारा पूर्ण रूपमा दस्तावेजीकृत भइसकेको थियो।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडि तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर मैले सुनें, यसो भन्दै, “म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम: अनि, तँले जे देखेछस्, त्यो एउटा पुस्तकमा लेख, र एसियामा भएका सातवटा

मण्डलीहरूकहाँ पठा; एफिसस, र स्मुर्ना, र पर्गामस, र थुआतीरा, र सार्दिस, र फिलाडेल्फिया, र लाओदिकियाकहाँ।” अनि म मसँग बोल्ने स्वरलाई हेर्न फर्किएँ। अनि फर्केर मैले सातवटा सुनका सामदानहरू देखें; र ती सातवटा सामदानहरूको बीचमा मानिसको पुत्रजस्तै एक जनालाई देखें, खुट्टासम्म पुग्ने वस्त्र लगाएको, र छातीवरिपरि सुनको पेट्टी बाँधेको। उहाँको शिर र केश ऊनजस्तै सेता, हिउँजस्तै सेता थिए; र उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाजस्तै थिए; अनि उहाँका खुट्टाहरू भट्टीमा दन्काइएका चम्किला काँसाजस्तै थिए; र उहाँको स्वर धेरै पानीहरूको गर्जनजस्तो थियो। अनि उहाँको दाहिने हातमा सातवटा ताराहरू थिए; र उहाँको मुखबाट एउटा धारिलो दुइधारे तरवार निस्किरहेको थियो: र उहाँको मुखमण्डल आफ्नो सामर्थ्यमा चम्किरहेको सूर्यजस्तै थियो। अनि जब मैले उहाँलाई देखें, म मरेको जस्तै भएँ र उहाँका पाउमा ढलें। अनि उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममाथि राख्दै मलाई भन्नुभयो, “नडरा; म पहिलो र अन्तिम हुँ: म नै जीवित रहनेवाला हुँ, र म मरेको थिएँ; अनि, हेर, म सदा-सर्वदाको लागि जीवित छु, आमेन; र नरक तथा मृत्युका कुञ्जीहरू मसँग छन्। तैले जे देखेको छस्, र जे छन्, र यी पश्चात् जे हुनेछन्, ती कुराहरू लेख।” प्रकाश 1:10-19.

एडभेन्टादले “ऐतिहासिकतावादी” पद्धतिलाई दृढतापूर्वक कायम राखिरहँदा, प्रकाशको पुस्तकका दोस्रो र तेस्रो अध्यायमा वर्णित सबै मण्डलीहरू अन्तिम मण्डलीमा पुनरावृत्त हुन्छन् भन्ने कुरा उनीहरूले पहिचान गरेका थिए। दुर्भाग्यवश, उन्नाइसौं शताब्दीको अन्त्यसम्म आइपुग्दा शैतानले एडभेन्टादका आँखाहरू त्यस पवित्र पद्धति, त्यसको संरक्षण, र “अगमवाणीका महान् सत्यहरूको निक्षेपभण्डारी” भएको नाताले तिनको जिम्मेवारीको अत्यावश्यक अङ्ग रहेकै अभ्यासप्रति बन्द गराउँदै थियो। एडभेन्टादमा त्यो पद्धति एकातिर पर सारिँदै गएको भए तापनि, त्यहाँ अझै पनि त्यस्ता व्यक्तिहरू थिए जसले त्यस पवित्र पद्धतिलाई लागू गर्थे। हामी Patmos को Seer को Story भन्ने पुस्तकलाई यस तथ्यको साक्षीका रूपमा प्रयोग गर्छौं कि सबै मण्डलीहरूलाई लाओडिसियाको इतिहासमा लागू गर्नु अगमवाणीको वैध अनुप्रयोग हो। तल उक्त पुस्तकबाट उद्धृत अंशहरू छन्, जसले मैले संकेत गरिरहेको बुँदालाई स्पष्ट पार्छन्।

“यो सम्झनु आवश्यक छ कि, जसरी एफिसस, स्मिर्ना, र पर्गामसको अनुभव ख्रीष्टको दोस्रो आगमनअघिको अन्तिम मण्डलीमा पुनः दोहोरिनेछ, त्यसरी नै थुआतीराको इतिहासको पनि अन्तिम पुस्तामा आफ्नो समतुल्य प्रतिरूप हुनेछ।” Stephen N. Haskell, *Story of the Seer of Patmos*, 69.

हास्केलले सही रूपमा आँल्याउँछन् कि पहिलो चार वटा मण्डलीहरूको अनुभव दोहोरिन्छ, वा उनी स्वयंले भनेझैं, “अन्तिम पुस्तामा त्यसको समतुल्य देखा पर्नेछ।”

“उनले त्यो परीक्षण लागू गरे, तर सबै कुराले सन् १८४३ तर्फ संकेत गर्थ्यो, जुन समय संसारले आफ्ना मुक्तिदातालाई स्वागत गर्नेपर्ने थियो। ख्रीष्टको पहिलो आगमनको बेला मानिसहरूको अवस्था अब फेरि दोहोरियो।” Stephen N. Haskell, *Story of the Seer of Patmos*, 75.

हास्केलले विलियम मिलरले सन् 1843 लाई ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको समयको रूपमा पहिचान गरेको विषयमा बोलिरहेका थिए, र उनले पहिलो आगमनका अवस्थाहरू मिलराइटहरूको समयमा पुनः दोहोरिएका थिए भनी संकेत गर्छन्। हास्केल सही थिए, र सिस्टर ह्वाइटले मिलर स्वयं यूहन्ना बप्तिस्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो भनी पुष्टि गर्छिन्।

“जसरी यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेले येशूको पहिलो आगमनको घोषणा गरे र उहाँको आगमनको मार्ग तयार पारे, त्यसरी नै विलियम मिलर र तिनीसँग एक भएका व्यक्तिहरूले परमेश्वरका पुत्रको दोस्रो आगमनको घोषणा गरे।” *Early Writings*, 229.

हास्केलले यससम्म पनि संकेत गर्छन् कि पर्गामसको इतिहासको अवधिमा (मूर्तिपूजासँग ख्रीष्टियन धर्मको सम्झौताको प्रतिनिधित्व गर्ने तेस्रो मण्डली), पाँचौं मण्डली सार्दिसको इतिहास पुनरावृत्त भयो।

“पर्गामोसको इतिहासमा एक समय यस्तो थियो, जब ख्रीष्टियनताले मूर्तिपूजक धर्म मरेको ठानेको थियो; तर वास्तवमा, जो धर्म प्रत्यक्षतः पराजित भएको जस्तो देखिन्थ्यो, त्यसैले विजय प्राप्त गरेको थियो। बप्तिस्मा

लिएको मूर्तिपूजक धर्म मण्डलीभित्र प्रवेश गर्‍यो। सार्दिसका दिनहरूमा यो इतिहास पुनः दोहोरियो।” Stephen N. Haskell, *Story of the Seer of Patmos*, 75, 76.

सार्दिस सुधार आन्दोलनको त्यो मण्डली थियो, जो जागी उठी र पोपतन्त्रका शैतानी भ्रमहरूका विरुद्ध प्रतिवाद गर्‍यो; तर आफ्नो काम पूरा हुनुअगावै तिनीहरू रोममा फर्किन थालिसकेका थिए। तिनीहरूले पर्गामोसको मण्डलीले जस्तै पोपतन्त्र मरेको छ भनी ठाने, तर वास्तवमा त्यो अझै जीवितै थियो। हास्केलले यो पनि पहिचान गर्छन् कि अवशेष मण्डलीमाथि “विगतका सबै युगहरूको सञ्चित किरणहरू” चम्कन्छन्।

“यस अन्तिम मण्डलीमाथि—शेष रहेकाहरू—सबै बितेका युगहरूको सञ्चित किरणहरू चम्कन्छन्।”
Stephen N. Haskell, *Story of the Seer of Patmos*, 69.

म यो सुझाव दिइरहेको छैन कि हास्केलले सातवटा मण्डलीहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने प्रगतिशील इतिहास प्राचीन इस्राएलको इतिहासमा पनि पूरा भएको थियो भन्ने कुरा बुझेका थिए; तर जब उनी लेख्छन् कि “विगतका सबै युगहरूको सञ्चित किरणहरू” “अन्तिम मण्डली” माथि “चम्कन्छन्,” तब उनले निश्चय नै त्यस सत्यलाई समर्थन गर्छन्। प्राचीन इस्राएल “विगतका युगहरू” का “किरणहरू” भित्र समावेश छ। अनि यद्यपि उनले प्राचीन इस्राएलको इतिहासमा सातवटा मण्डलीहरूको प्रतीकवादलाई चित्र आवश्यक सिद्धान्तहरूलाई समर्थन गर्छन्, ती प्रतीकहरूमा प्रकट गरिएका समानान्तरताहरूलाई उनले कति गहिराइसम्म बुझेका थिए भन्ने विषयमा म अनिश्चित छु। साथै, म यस कुरामा पनि निश्चित छु कि सातवटा मण्डलीहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहासहरूको अझ बढी महत्त्वपूर्ण पक्ष—जुन पक्षतर्फ हामी अघि बढिरहेका छौं—उनले चिनेका थिएनन्।

हामी हाम्रो अर्को लेखमा यस सत्यलाई सम्बोधन गर्नेछौं।